

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra KNUD DEN STORE, af 'Poetiske Skrifter', Første Deel', 1805

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter I", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter I*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN, 1926-1930, s. 49. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl01val-shoot-idm139633872937904/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter I

Sov, søde Rosenknop! sov sødt og rolig!
O maatte mit Sovvel et Kys ledsage,
Da var jeg Nattens lykkeligste Søn.

KNUD DEN STORE.

Kong Knud sad stor og mægtig paa sin Throne;
En Herre, drabelig og stærk og huld.
Den danske, brittiske, den norske Krone,
Var smeltet sammen i hans Krones Guld.
Høit i hans høie Sal klang Harpens Tone;
Thi Skialdens Barm var af hans Idræt fuld;
I Kirken selv lod Hymner til hans Ære,
Thi han udbredte Jesu sande Lære.

Men Knud sad taus og tankefuld i Sind,
Ey blussed Læben, som hans Purpurklæde,
Sørgmodelig han støtted Haand til Kind,
Og ingen Deel han tog i Hoffets Glæde,
De svundne Dages Idræt faldt ham ind,
Da monne bittre Taarer Øiet væde.
Ak! sukked han, min Gud! kan du forgiette
Min Synd? Kan du mit Regnebret udslette?

Min Ungdom svandt i Stolthed og Foragt,
Kiek frem jeg gik; ak! nu jeg modløs græder.
For at forstærke min den stolte Magt
Forbandt jeg mig med Eadrik, den Forræder.
Den dierve Ulf i Kirken blev ombragt,
Hans røde Blod end Altertavlen væder;
Ey bløt med Sværdet, tit med mørke Rænker
Jeg vandred frem — nu det mit Hierte krænker!